neděle 3. 7.	14. neděle v mezidobí
	07:30 | **Sv. Jakub** | Kancionál | *za babičku Marii*
	09:00 | **Sv. Jiří** | Kancionál | *za zdraví v rodinách*
	10:30 | **Sv. Jakub** | Kancionál | *za Otakara Kuklu, manžele Vondrovy a pana Pavliše*

Římskokatolická farnost děkanství Polička
náměstí Bohuslava Martinů 1, 572 01 Polička
www.farnostpolicka.cz, farar@farnostpolicka.cz
kancelář: +420 732 772 260, kněz: +420 608 719 872
IČO: 49324675, č. ú.: 1282832319/0800

Farní posel vychází pro vnitřní potřebu farnosti Polička 11x v roce.
Náklady na výtisk jsou asi 5 Kč.
Další číslo vyjde 3. července 2022, uzávěrka bude 24. června 2022.
Příspěvky zasílejte na: farar@farnostpolicka.cz

Fotografie v tomto čísle:
Charita Polička, Jakub Klimeš, Tomáš Enderle
Korektury: Veronika Ptáčková
Za obsah odpovídá redaktor: P. Tomáš Enderle

Římskokatolická farnost děkanství Polička

FARNÍ POSEL

ČERVEN 2022

Poličská Parabeseda

12 ZPRÁV,

které by Vám neměly uniknout

22. dubna… krátce po sepsání článku, ve kterém pan farář fňukal nad výší úroků, které farnost musí platit, přišlo z EU téměř 12 miliónů Kč.

30. dubna… nádherná slavnost žehnání a představení nového hasičského auta v Pomezí byla předčasně ukončena tragédií. RIP.

1. května… si poličští farníci mohli odnést v garáži vyskládané nepotřebné předměty z fary. Vzali si jich více, než pan farář předpokládal, ale méně, než doufal.

4. května… pan farář přivezl z Palonína 5000 obětinek před oltář Panny Marie (6 Kč za kus). Tak snad nám nějakou dobu vydrží.

6. května… při přespávačce na faře v rámci přípravy na první svaté přijímání chlapci odmítali usnout, pokud neuslyší nějakou pohádku, ve které někdo někomu prdí do obličeje.

7. května… děti z té samé přípravy na závěr svého pobytu na faře velmi kvalitně vysmýčily, až se všichni divili.

8. května… po dlouhatánské odmlce farní kavárna zase přivítala hosty.

… na poličském náměstí bylo požehnáno téměř 900 motorek a strojů. Jen tak tak, že panu faráři stačila voda.

Slovo kněze na úvod

Vážení farníci a čtenáři Farního posla,

kdybyste měli zájem o pozici redaktora Farního posla, dejte mi vědět.

P. Tomáš Enderle

AMDG,
Navštívení Panny Marie, L. P. 2022

13. května… jsme si skrovnou oslavou na faře připomněli 5leté výročí kněžství otce Ondřeje.

16. května… paní Oppeltová byla konečně odměněna za stovky svých dobrovolnických hodin strávených péčí o knihy poličské farnosti. A její odměna? Stovka krabic, které jí umožní pečovat tisíce hodin o knihy z Vysokého Mýta a želivského kláštera.

21. května… se sešlo šest zájemců o průvodcování v kostele, aby byli poučeni a otestováni ze svých znalostí. Prošli všichni. Kupodivu. Věděli byste Vy, jaké jsou styly krovů na půdě nebo které tři Jakuby nacházíme v Novém zákoně?

23. května… se kněží vikariátu sešli v Jeníkově, aby oslavili 50 let života Zdeňka Macha a Adama Grabiece. Kupodivu se ani tolik nepilo a namísto toho si hodiny povídali o kněžích, kteří je inspirovali v minulosti.

Naše sestřičky jsou vždy připraveny!

Milé farnice, milí farníci,

dovolte mi popřát Vám slunečné dny z Oblastní charity Polička a navázat na článek z minulého čísla, kdy Vás paní ředitelka Eva Skalníková uvedla do světa našich činností. Ještě předtím ale vzpomenu na začátek června, kdy jsme oslavili 30. výročí založení naší organizace. Přípravy oslav byly náročné, přesto pro nás všechny bylo odměnou stát se součástí akce Čas pro neobyčejné zážitky a přivítat veřejnost v nově zrekonstruovaném charitním domě IV.

Doufáme, že všem, kteří se přišli podívat, se u nás líbilo.

Dnes bych pro Vás chtěla otevřít sérii poznávacích příspěvků, kterými Vám budeme postupně představovat činnosti jednotlivých středisek a necháme Vás nahlédnout do běžného života našich služeb. V tomto aktuálním červnovém čísle začnu tedy uvedením střediska Domácí zdravotní péče, známé jako Charitní ošetřovatelská služba.

V domácí péči mohou pracovat zdravotní sestry s maturitní zkouškou (nikoliv však praktické sestry) a dále sestry s vyšším odborným nebo vysokoškolským vzděláním.

Velmi často se setkáváme s tím, že větší část populace neví, co vše je náplní naší práce. Jak často ulehčujeme život lidem, pro které je naše péče vítanou náhradou za hospitalizaci nebo náročný přesun ke zdravotním úkonům. Sestry přicházejí za pacienty do pohodlí jejich domovů provést zdravotní úkony a ošetření předepsané lékařem a tím umožní pacientům odpočívat v prostředí, na které jsou zvyklí.

Naše pacienty navštěvujeme na základě ordinace lékaře jak praktického, tak i odborného, po ukončení hospitalizace z nemocnice. Přijíždíme pravidelně, například k ošetření RHB, převazům operačních ran, převazům bércových vředů apod., nebo pouze jednorázově k odběrům krve a moči, cévkování, injekcím atd. Návštěvy sester jsou hrazeny zdravotní pojišťovnou.

Každý náš pracovní den je velice rozmanitý, komunikujeme s obvodními lékaři, odbornými ambulancemi a nemocnicemi. Řešíme zdravotní stav pacientů a předcházíme různým zdravotním komplikacím. Největší část naší práce tvoří odběry krve, aplikace injekcí, příprava medikace, převazy ran, ošetřování stomií a rehabilitace. Ale spolu s tím souvisí také komunikace s rodinou, vysvětlit a zaučit (např. aplikaci inzulínu), jsme psychickou podporou, dohlížíme na dodržování léčebného režimu, zajišťujeme průběžné sledování a vyhodnocení zdravotního stavu pacienta a řešíme případné změny v nastavení léčby.

V květnu 2022 jsme absolvovaly kurz cévkování muže. Obohatily jsme se o nové informace a dovednosti a s dosaženým certifikátem nabízíme tuto novou službu, na vědomí předáváme nejen lékařům, ale i veřejnosti, případným pacientům a jejich rodinám.

Naše komplexní činnost nesmírně zjednodušuje lidem život a často se setkáváme se slovy díků a vděku za naši pomoc. Až ve chvílích potřeby lidé teprve zjistí, co naše práce obnáší a co vše jsme schopny poskytnout v domácím prostředí. Musíme být vždy připraveny na cokoliv, umět jednat, rozhodovat se, mít znalosti a v neposlední řadě mít a projevit dávku empatie, citu a lásky k této práci a lidem. Náročnost této práce vyváží vděk a upřímná spokojenost pacientů… Těmito slovy uzavírají popis svých denních povinností vedoucí střediska Zuzana Fliedrová, DiS. a Bc. Pavlína Ehrenbergerová.

Přeji vám klidné červnové dny, dětem úspěšné zakončení školního roku a v příštím čísle se můžete těšit na pokračování našeho seriálu Rosteme pro Vás.

Za Oblastní charitu Polička
Martina Kučerová, PR

Charita hledá nové spolupracovníky

Vzhledem k velkému zájmu o naše služby stále hledáme nové členy našich týmů:

- Zdravotní sestra Domácí hospicové péče
- Zdravotní sestra Domácí zdravotní péče
- Pracovník v sociálních službách – Osobní asistence
- Sociální pracovník – Denní stacionář / AC dílny
- PSS – Osobní asistence – brigáda
- Všeobecná / psychiatrická sestra – Centrum duševního zdraví

Více informací najdete na našich webových stránkách
https://policka.charita.cz/kdo-jsme/volna-mista/
nebo oslovte naši kontaktní osobu:
Petra Zahradníková, 731 604 699, petra.zahradnikova@pol.hk.caritas.cz

Málo známý lidický farář Josef Štemberka

Při nedávném výročí vyhlazení Lidic jsme si mohli připomenout i tragický osud zdejšího faráře P. Josefa Štemberky (2. února 1869 Pecka – 10. června 1942 Lidice). Protože je životní příběh této oběti nacismu široké veřejnosti stále ještě málo znám, rozhodli jsme se ho alespoň ve stručnosti představit. Autorem medailonu je historik Jaroslav Šebek.

P. Josef Štemberka pocházel z Podkrkonoší. Byl bratrem právníka, spisovatele, vlasteneckého politika (působil mj. jako poslanec českého zemského sněmu) a propagátora Orlických hor Jindřicha Štemberky (1867–1926), který se hlásil k idejím T. G. Masaryka. Po absolvování gymnázia v Jičíně studoval J. Štemberka v letech 1890–1894 teologii v biskupském semináři v Hradci Králové s výborným prospěchem. Po kněžském svěcení v červenci 1894 působil na několika farách (v Čestíně, Stašově, Svárově, Kolči) a od roku 1909 až do své smrti ve středočeských Lidicích. Lidice byly společně s celým kladenským regionem po 1. světové válce místem, kde se objevily ve velké míře tendence k podpoře nově vzniklé církve československé i k hromadnému vystupování z římskokatolické církve. Důvodem bylo mj. i sociální složení této oblasti.

To z převážné většiny tvořili dělníci (horníci a hutníci), kteří pracovali v průmyslových podnicích na Kladně, a afinita těchto sociálních vrstev k levicovým stranám včetně KSČ. Podle sčítání lidu z roku 1930 žilo v Lidicích 446 obyvatel, z nichž bylo 351 římských katolíků. Duchovní život se zde však příliš nerozvíjel. Přes problémy, které z postupující sekularizace této oblasti vyplývaly, těšil se P. Štemberka podle dobových i poválečných svědectví ve vesnici poměrně velké autoritě (o tom svědčí i jeho vliv na farníky v době před popravou 10. června 1942). Aktivně se účastnil místního kulturního i veřejného života. Oblibu si získal také svým přísným, až asketickým způsobem života, osobní hlubokou zbožností a svědomitým plněním svých povinností.

Do osudu vesnice i faráře Josefa Štemberky tragicky zasáhl sled událostí po úspěšném atentátu na zastupujícího říšského protektora R. Heydricha na přelomu května a června 1942. K prvním prohlídkám v Lidicích došlo na základě udání továrníka Pály ze Slaného ještě několik dní před vlastní tragédií. Dne 4. června byla v Lidicích zatčena rodina Josefa Horáka a Josefa Stříbrného a proběhla prohlídka fary. Dobová publikace se zmiňuje o tom, že jeden z gestapáků chtěl dokonce P. Štemberku tehdy zastřelit (doslovně měl říci: *„Já toho černého zastřelím.“*). Po těchto raziích nastalo v obci určité uklidnění. Přestože P. Štemberka jistě po těchto zkušenostech tušil určité nebezpečí, odmítl z vesnice odjet. Poválečná publikace k tomu doslova uvádí: *„Farář Štemberka skládal 9. června 1942 zkoušku z němčiny na Kladně – jako jiní kněží a veřejní zaměstnanci – a vracel se s jiným knězem. Cestou byl znepokojen a projevil v řeči obavy, že pro jeho osadu přijdou věci zlé.“* V noci z 9. na 10. června byla obec neprodyšně obklíčena a obyvatelé vyhnáni ze svých domovů, ženy a děti odděleny od všech dospělých mužů. Tehdy proběhl také přepad lidické fary. Nacisté přitom odcizili bohoslužebné předměty (monstrance, dva kalichy a kostelní zlato). Při prohlídkách fary byly ukradeny také matriky. Farář Štemberka byl zároveň brutálně napaden a zkopán přítomnými členy nacistických represivních složek (pravděpodobně z toho důvodu, že se pokoušel intervenovat ve prospěch svých spoluobčanů), především příslušníkem kladenského gestapa Maxem Rostockem (1912–1986). Rostock jej také osobně odvedl do Horákova statku. Přítomní členové gestapa ho také zde soustavně zesměšňovali. Muži byli brzy ráno nahnáni do sklepa Horákova statku. Od brzkých ranních hodin byli po deseti vyváděni ven, kde byli zastřeleni popravčí četou. Řada svědectví včetně po válce zatčených a vyslýchaných příslušníků gestapa i SD se shoduje, že P. Štemberka zůstal do poslední chvíle se svými farníky, dodával jim odvahu, modlil se s nimi a morálně je povzbuzoval v této mezní lidské situaci (všichni lidičtí byli odsouzeni k smrti bez jakéhokoli soudního rozhodnutí). Muži proto odcházeli na popravu klidně a důstojně, *„zpříma s hlavami vzhůru a dívali se upřeně do namířených hlavní pušek, aniž by někdo z nich pronesl slova“*. Jak také vzpomínají očití svědci, až na jedinou výjimku také neprosil nikdo své vrahy o milost. Očitý svědek z řad zaměstnanců gestapa po válce tvrdil, že *„to farář udělal dobře a díky jeho modlitbám a požehnáním šli muži jako ovce na porážku“*, přičemž byla opět duchovní služba faráře Štemberky nacisty zesměšňována. Na zahradě Horákova statku bylo ráno a dopoledne 10. června 1942 popraveno 173 lidických mužů, mezi nimi také P. Štemberka, který byl před popravčí četu odveden mezi posledními. Po skončení vraždění byla obec srovnána se zemí. Společně s farou byl také zničen barokní kostel sv. Martina.

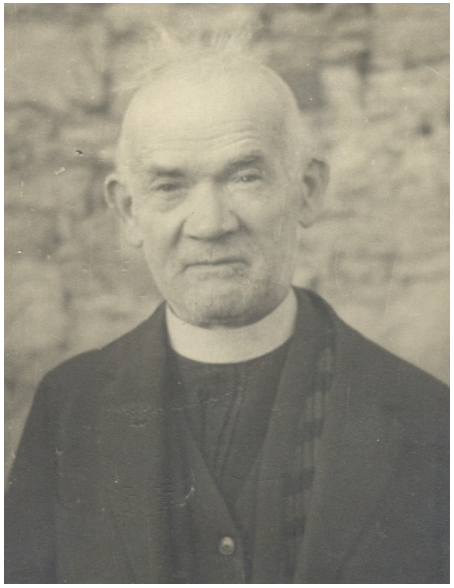

Někde se objevují informace (například v článku ke 40. výročí lidické tragédie v Katolických novinách č. 23/1982 nebo v knize spisovatele Františka Křeliny *„Každý své břímě“*), že mu byl nacisty nabídnut volný odchod. Nedá se ale zatím jednoznačně prokázat, že k něčemu takovému skutečně došlo. V publikacích vydaných bezprostředně po válce se k těmto údajům stavějí autoři většinou skepticky. Důvody, proč se o tom zatčení nacisté po válce zmínili, mohly spočívat v poválečném strachu z

odplaty a snahy „o zmenšení jejich viny“ – tedy z úsilí zalíbit se československé bezpečnosti.

Na druhou stranu však nelze informaci o možnosti svobodného odchodu, kterou nacisté P. Štemberkovi nabídli a on ji odmítl, vyloučit. Důvody k nabízenému odchodu mohly spočívat v ohledu jak na jeho kněžský stav, tak na jeho relativně vysoký věk (bylo mu tehdy 73 let).

P. Josef Štemberka byl však rozhodně prototypem věrného Božího služebníka, který plnil svědomitě své kněžské poslání v nelehké době. Patřil ke svědkům víry, svými postoji vydával mimořádné svědectví o životě z evangelia a v tomto duchu povzbuzoval i své okolí. Do poslední chvíle posiloval modlitbou a Božím slovem své farníky. To samo svědčí o jeho velké důvěře v Boha a odvaze sdílet tragický osud se svými spoluobčany. Svou připraveností k osobní oběti byl příkladem i pro další odsouzené. Nelze přehlédnout, že právě tento jeho postoj přispěl k vnitřní vyrovnanosti všech popravovaných lidických mužů. Jeho smrt je dokladem nacistického pronásledování katolické církve v době druhé světové války a novopohanského charakteru německého nacionálně socialistického režimu. P. Štemberka je současně příkladem vlastence, který hrdinně obětoval život za svůj národ a za svou vlast. Případ P. Štemberky je nesporně ojedinělou kněžskou zkušeností v evropském rozměru, kterou je možné přirovnat například k osudu polského kléru za druhé světové války, jehož příslušníci byli hromadně popravováni bez konkrétního důvodu společně s dalšími civilními rukojmími.

dr. Jaroslav Šebek,

Historický ústav AV, Praha

Vzpomínka na působení P. Josefa

Štemberky ve Stašově u Poličky

Vášnivý včelař

Brzy po vysvěcení je Josef Štemberka coby kaplan poslán biskupem do Čestína nedaleko Uhlířských Janovic, kde si svou skromností i pochopením pro chudé a potřebné získal srdce svých farníků. Po pěti letech služby byl přeložen a jmenován administrátorem ve Stašově u Poličky. Součástí farnosti byly i minerální lázně a poutní místo Balda s kaplí Panny Marie Sněžné, kde pravidelně organizoval pro poutníky mše svaté. Ve Stašově se také začal intenzivně věnovat svému celoživotnímu koníčku – včelařství a zahradničení. Byl známý tím, že chudým dětem vždy ze své zahrady rozdával ovoce a do školy jim nosil chléb s medem. Působil zde od prosince roku 1899 až do února roku 1907, kdy byl poslán do pražské arcidiecéze a jmenován farářem v Kolči u Kladna. Ale již po třech letech byl pražským arcibiskupem Lvem Skrbenským povolán do nedalekých Lidic.

Zdroj: Katolický týdeník 2019/22 Páteční večer patřil Noci kostelů, 28. května 2019

Šebestián Hněvkovský

český národní buditel a básník spjatý s prvopočátky novočeského básnictví za národního obrození a věrný druh románového hrdiny F. L. Věka ze stejnojmenného románu Aloise Jiráska, jehož 175. výročí úmrtí si letos 7. června připomínáme. Šebestián Hněvkovský se narodil 19. března 1770 v Žebráku, měl právnické vzdělání a v letech 1826–1836 byl purkmistrem v Poličce, odkud odešel jako penzista do Prahy, kde roku 1847 zemřel. Jeho nejúspěšnější básní je epos vycházející z příběhu o dívčí válce Děvín, knižně vydaný roku 1805.

P. Jan Srnský – 60 let kněžství

Před šedesáti lety, 24. června 1962, přijal v katedrále svatého Štěpána v Litoměřicích kněžské svěcení poličský rodák P. Jan Srnský, duchovní správce v Kameničkách u Hlinska. Svoji první mši svatou obětoval v neděli 1. července 1962 **v děkanském chrámu sv. Jakuba v Poličce**. Zde **bude také v sobotu 2. července 2022 v 18 hodin sloužit děkovnou mši svatou.** Otci Janovi k tomuto vzácnému významnému diamantovému výročí kněžství srdečně blahopřejeme a do dalších let přejeme dobré zdraví a hojnost Božího požehnání.

Čtyřstranu připravil Mirek Andrle

Chování člověka zbožného vůči bližnímu.

Všimněme si však zvlášť,
jaké chování vůči bližnímu vnuká zbožnost;
neboť v tom bodě je nejnespravedlivěji napadána;
a je nutno pomstít ji za zlomyslnost kritiků.

Pravím tedy, že v tom, co se týká bližního,
zbožnost má všecky rysy, jež svatý Pavel přikládá lásce,
poněvadž není ničím jiným než cvičením nejčistší lásky.

Sledujte mne zde při rozvíjení těchto rysů;
užijte jich na zbožné osoby, jež znáte,
a dejte za pravdu těm, na nichž je uvidíte se skvít,
i přes některé stíny, jež do nich přiměšuje lidská slabost.
Tak zbožný člověk jest trpělivý,
všecko trpí, všecko snáší od bližního.

Toto trpělivé snášení jest jedna z nejnutnějších věcí
v obcování životním a v něm se cvičí nejvíce,
protože je ho ustavičně třeba,
a protože více než co jiného přispívá k udržení domácího míru.

Neboť nejvíce je ho třeba uvnitř rodin a vůči osobám,
s nimiž trvale žijeme.

Potřebují ho manžel a manželka vůči sobě navzájem;
pán vůči služebníkům, rodiče vůči dětem
a vůbec ti, kdo žijí společně nebo kdo mají mezi sebou četné styky,
podněcující povahu, náladu, tisíc drobných přirozených chyb,
aby se zjevily takovými, jaké jsou.

Odvažuji se říci,
že je snadnější zachovat trpělivost při velkých příležitostech,
kde nás podporují pohnutky náboženské
a kde strach, že urazíme Boha, nás činí bdělými,
než neunáhlit se a neprojevit se ani vzezřením, ani slovy
v nevím kolika lehkých případech, které se často vracejí,
proti nimž nehledíme činit opatření,
a kde chyby, jichž se dopouštíme, zdánlivě nemají následků.

Zatím nedostatek snášenlivosti má někdy smutné následky.
Fantasie se rozpaluje a zveličuje nám chyby, jež jsou nicotné.

Nálada se přiostřuje, z prosté nelibosti přechází se k odporu,
už se nemůžeme ani vidět, ani snést, urážíme se vším;
od slov se přechází ke špatným způsobům,
k výbuchům, ke zjevným nepřátelstvím.

Věc zpočátku nebyla ničím,
nakonec se zlo stane krajním a nevyléčitelným.
Právě zde je zbožnost náramně potřebná,
učíc nás snášet bídy bližního tak,
jak bychom chtěli, aby se omlouvaly ty naše.
Zbožný člověk jest pln dobrotivosti, vždy nakloněn se zavděčit.
Jeho jmění, čas, vlohy, úvěr patří mu méně než bližním.

Ať ho zastihneme v kterýkoliv okamžik,
ať ho žádáme o jakoukoliv službu,
jakmile je to v jeho moci, je hotov ji prokázat;
nechává všeho, obětuje i svá zbožná cvičení,
vyžaduje-li toho zájem bližního.

Vůbec nezná té plané ochoty,
ani těch špatných výmluv a omluv, jimiž se,
když to nic nestojí, staví na odiv dobrá vůle
a hledí se omračovat zdáním.

Jeho nabídky jsou upřímné; jest otrokem svých slibů;
a omlouvá-li se, tedy způsobem, jenž dá cítit,
že je to pro něj pravým utrpením nemoci udělat to, oč je žádán.

Jenom o něm se může říci, že vůbec není žárlivý
a že hledí na prospěch bližního se stejným,
ba větším potěšením než na svůj,
že nezávidí ani vloh, ani úspěchu druhým, ani pochvaly, ani odměny,
jichž se jim dostává: jak by jim záviděl to, po čem pro sebe netouží?

Sám první uzná jejich zásluhu, pochválí ji, uvede ji, uplatní ji.

Nežárlí dokonce ani na jejich ctnost, svatost, na milosti,
které jim dává Bůh
a které jsou jedinými dobry, po nichž on sám baží:

a kdyby nevím jak toužil milovat Boha,
přeje si, aby ho druzí předstihli v lásce.
Jak je to vzácné být zcela prost tohoto citu nízkého
a přece u člověka tak přirozeného,
od něhož osvobozuje jen zbožnost!

Zbožný člověk nic neříká a nic nedělá nevhod,
lehkovážně, neuváženě;
což je tak důležité a co má tolik následků ve společnosti.

Silně v tom předčíc zdvořilost, jež dbá jen o povrch,
zbožnost šíří toto pravidlo na úsudky a náklonnosti,
z nichž vyplývají vnější projevy, jichž vždycky nejsme pány,
nepozorujeme-li se vůbec v tom, co se děje uvnitř.

Dalek toho, aby se nadýmal
přednostmi časnými nebo duchovními,
člověk zbožný jich ani nepozoruje;
nebo přemýšlí-li o nich, nenalézá v nich než předměty k upokoření,
kdežto člověk zbožnosti nepravé se stále tajně porovnává s ostatními,
aby sobě dával přednost a radoval se, že není jako ostatní lidé.
Zbožný člověk se na sebe snaží jen zapomenout;

a jeho úsudky o sobě nesměřují než k pohrdání sebou.
To je jeho nejdůvěrnější pocit.

Ničeho není více vzdálen než ctižádosti.
Jak druhým lichotí vyznamenání a přednosti, tak on si je oškliví.

Myslí tak málo na to, aby se vynášel,
aby předčil druhé, aby poroučel,
že naopak jen se ponižuje, volí poslední místa, poslušnosti.

Navíc ještě je prost ctižádosti duchovní,
věda, že je nebezpečnější a Bohu i lidem protivnější, než ta první.

Dusí ji ve svém srdci až do nejmenšího zárodku
a nikdy nenechává projevit se navenek ničemu,
co by mohlo o něm poskytnout nějaké výhodné smýšlení.

Vůbec nehledá vlastních zájmů,
vždy hotov obětovat je pro dobro míru a pro zachování lásky.

Jeho velký, jeho jediný zájem jest
žít v dobrém se všemi lidmi k vůli Bohu.

Nezná ani prchlivosti, ani ostrých slov, ani zlobné nálady.
Mírnost provází všecky jeho hovory
a vládne ve všech jeho jednáních.

Raději ustupuje, má-li pravdu,
než aby se zápalem obhajoval svůj cit.
Nic ho nezraňuje, nic ho neuráží, nic ho nehněvá.

Zdálo by se, že je necitelný a že si ničeho nevšímá,
ačkoliv má cit jemný a nic nemístného mu neuniká.
Kdežto nepravá zbožnost se pohoršuje vším a všecko obrací ve zlé,
on vůbec nemyslí zlé a všecko vykládá v dobrém;
vynakládaje všechen um,
aby viděl a představoval věci z dobré stránky,
aby umenšil skutečné omyly a ospravedlnil úmysl,
nedá-li se omluvit skutek.

Protože není ani trochu zlomyslný,
nepodezřívá zlomyslnost ani u bližního;
a aby uvěřil zlé, musí k tomu být donucen zřejmostí.

Právě jste přečetli 31. kapitolu knihy Mikuláše Grou Znaky pravé zbožnosti.

Pokud Vás kniha zaujala, můžete si ji vzít během měsíce června vytištěnou celou u vchodu do kostela sv. Jakuba. Náklady na tisk činí asi 10 Kč.

Důstojný otec Jan Mikuláš Grou SJ je beze sporu jeden z nejvážnějších spisovatelů asketických. Narodil se v Calais 23. listopadu 1731. Už v patnácti letech vstoupil k otcům jezuitům.

Náboženské pronásledování roku 1792 ho přinutilo, aby se uchýlil do Anglie. Jeho zásluhy a ctnosti mu získaly úctu všech, kdo ho poznali.

Puzen tajemným hnutím Ducha svatého považoval za svou povinnost zaznamenat ovoce své dlouho nabývané zkušenosti na cestách duchovního života.

Zemřel v Anglii r. 1803.

Požehnané poličské léto 2022

(3. července – 31. srpna)

Neděle	**7:30, 10:30 mše svaté v kostele sv. Jakuba**	**12:00 naslouchání zvonům na věži (sraz v 11:50 pod věží sv. Jakuba)**	**18:00 koncert vážné hudby s průvodním slovem v kostele sv. Jakuba**
Pondělí	**7:00 mše svatá ve farní kapli**	**12:00 polední modlitba v kostele sv. Jakuba**	**16:00 deskové hry pro děti a mládež na faře**
Úterý	**7:00 mše svatá ve farní kapli**	**12:00 polední modlitba v kostele sv. Jakuba**	**18:00 předčítání celé biblické knihy v kostele sv. Jakuba**
Středa	**7:00 adorace Nejsvětější svátosti ve farní kapli**	**12:00 polední modlitba v kostele sv. Jakuba**	**18:00 mše svatá v kostele sv. Michaela**
Čtvrtek	**7:00 ranní modlitba v kostele sv. Jakuba**	**12:00 mše svatá v kostele sv. Jakuba**	**18:00 čtení pro duši na faře**
Pátek	**7:00 adorace nejsvětější svátosti ve farní kapli**	**12:00 polední modlitba v kostele sv. Jakuba**	**18:00 mše svatá v kostele sv. Jakuba**
Sobota	**7:00 ranní modlitba v kostele sv. Jakuba**	**12:00 polední modlitba v kostele sv. Jakuba**	**18:00 mše svatá v kostele sv. Jakuba**

Procházky s panem farářem: úterý a čtvrtek v 5:00 a středu a pátek v 19:00.

Úřední hodiny a kněžské hodiny zůstávají nezměněny.

Zatímco o letních prázdninách mnohde kulturní a farní aktivity dřímají, poličská farnost bude mít příležitost zase trochu ožít jiným způsobem než obvykle. Minimálně tři body programu v kostele či na faře každý den se leckomu může zdát přehnané, ale úspěch mnohých těchto aktivit nezávisí tolik na počtu duší, které se k nim sejdou.

Modlitby

Pod pojmem ranní modlitba lze si představit jednoduše modlitbu ranních chval v prostoru panských lavic kostela sv. Jakuba doplněnou o delší úryvek z textu některého z klasických průvodců duchovního života jako inspirace na den (celková délka cca 20 minut). Jako polední modlitbu rozumějte v tom samém prostoru recitovaný či zpívaný Anděl Páně doplněný četbou kapitoly evangelia (délka 10–15 minut). Tento druh modliteb nevyžaduje žádnou velkou přípravu, a třebaže by se jej účastnil i jediný člověk (pan farář), i tak může být výmluvným symbolem toho, že ve svatostánku bije živé srdce farnosti a lidé k tomu nejsou neteční.

Koncerty

Kromě pár mimořádných koncertů budeme mít letos v létě v kostele sv. Jakuba i 9 řádných koncertů, a to každou neděli v 18:00 nám přijede do Poličky někdo řádně zdatný sáhnout do varhan. Koncerty budou mít vstupné dobrovolné v naději, že se poskládá na drobný honorář umělcům, kteří mají v první řadě touhu si přijet vyzkoušet náš nově opravený nástroj. Kromě hudby také zazní sváteční slovo pro inspiraci.

Bible v kuse

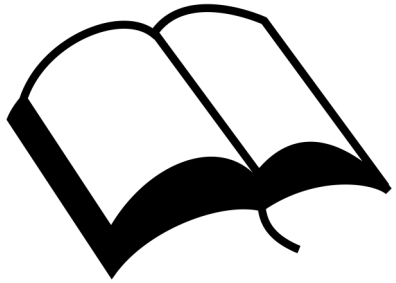

V úterky večer (18:00) se opět v prostoru panských lavic sejdeme dost možná i s některými z našich protestantských bratří a sester, abychom si přečetli nebo poslechli některou z (kratších) biblických knih od začátku až do konce. Před četbou nebo po četbě může zaznít krátký komentář lektora, ale osu setkání bude tvořit působnost biblického textu v kuse. Setkání bude trvat mezi 15 a 90 minutami, přibližná délka bude vyhlášena předem.

Čtení pro duši

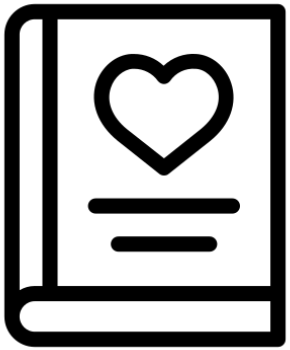

O čtvrtečních večerech (18:00) se budou scházet zase na faře ti, kdo by chtěli druhé inspirovat nebo sami být inspirováni k četbě dobrých knih. Kdo se sejde, bude mít příležitost promluvit o knize, která ho zaujala, poučila či povzbudila, a třeba ostatním z ní něco přečíst. Takto prezentované knihy nemusí samozřejmě být ani specificky katolické, ani náboženského či duchovního rázu, ale jejich četba by měla dělat dobře našim duším.

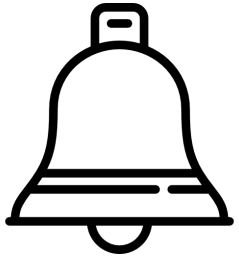

Další body

Kromě toho jsou děti a mládež zvány na odpoledne deskových her (pondělí 16:00). Kohokoliv zevnitř farnosti či zvenčí by mohla zase zaujmout možnost podívat se zblízka na znějící zvony každé nedělní poledne. I toto léto budu rád za Vaši společnost při procházkách na Jelínek. Chodit budu téměř každý den, takže si můžete poptat i jiné termíny, ale pravidelně budu vyrážet v úterý a čtvrtek v 5:00 a středu a pátek v 19:00.

Jak se zapojit

Kromě účasti, která rozhodně nemusí být a nebude hojná, se lze zapojit těmito způsoby:

- Přihlásit se jako lektor biblické knihy na úterý večer. Vybrat si knihu a datum a nahlásit je panu faráři.
- Sloužit jako „průvodce“ těch, kdo budou chtít vystoupat ke zvonům v neděli před polednem.
- Povědět o těchto aktivitách těm, které by to mohlo zajímat.

Kéž by toto léto bylo v naší farnosti skutečně požehnané. Znovu opakuji, že nikdo z Vás nemá žádnou povinnost se ničeho z toho účastnit. Nikdo nemusí chodit na modlitby, „aby měl pan farář radost“ a „aby tam někdo byl“. Prostě když půjdete v tu dobu (nebo jakoukoli jinou) kolem kostela, zastavte se Pána pozdravit…

Nečistoty na látce mého srdce

Již pár týdnů pozoruji, že se ze skříně mého těla line nepříjemný zápach. Vím naprosto jistě, že pochází z mého srdce. Před pár měsíci jsem na něm udělal pár velkých olejových skvrn, pokapal jsem ho inkoustem, dokonce si myslím, že bude někde i trochu natržené. Od té doby jsem ho ani jednou nepral a nečistil. Skvrn a nečistot se na povrchu mého srdce usadilo tolik, že se celé pokroutilo a polička už se pod ním dokonce mírně prohnula. Štítím se na něj vůbec sáhnout, možná bych ho už ani neunesl. S jistotou také můžu říct, že pračka, která mi stojí doma v prádelně, tento typ nečistot odstranit nedokáže a ručně už to z hlubokých záhybů mého srdce nedostanu vůbec. Jediná možnost se zdá být zanesení mastného a znečištěného srdce k Tátovi do čistírny. Ale co mi na to řekne? Hlavou mi projedou všechny možné scénáře a narážky, které by mi na moji prosbu o vyčistění tolik zašpiněného kousku mohl říct. „Fuj, co to na tom prosím tě máš?“ „No, tak to nevím, jestli tohle z toho ještě vůbec někdo dostane.“ „Jak se vůbec opovažuješ za mnou s takovým množstvím špíny chodit?“ „Myslím, že toto můžeme rovnou vyhodit.“

S ostatními známými a rodinou se každý týden scházíme právě v Otcově domě, abychom se pozdravili, společně si sdělili všechny novinky a nabrali síly do nového týdne. Naposledy jsem tam byl jen chvíli, týden předtím jsem dokonce vynechal setkání úplně a dnes se mi tam tedy taky vůbec nechce. Cítím silný pocit studu za to, s jakým nepořádkem uvnitř do společenství přicházím. Sotva vstoupím do rodinného domu, ucítím na svém těle dotyk něčího pohledu. Zvednu oči a s úlekem zjistím, že uprostřed místnosti stojí Táta a kouká se přímo na mě. Jako by viděl tu pevně zamčenou skříň s tou špinavou a hnijící duší uvnitř. Se strachem sleduji, jak přechází místnost plnou bavících se lidí a s pohledem stále upřeným do mých očí dojde až úplně ke mně. K mému obrovskému úžasu mě pevně obejme a vřele se na mě usměje. „Já… chtěl jsem ti říct… potřeboval bych… nevím, jestli…“ Nedokážu ze sebe vymáčknout smysluplnou větu, slova jako by v tu chvíli nedržela pohromadě. On se na mě stále usmívá a po chvilce odpoví. „Synu, vždyť já moc dobře vím, jak ses za ten čas, co jsi nebyl u mě v čistírně, umazal. Já jsem tě viděl dělat všechny ty hlouposti. Stál jsem vedle tebe, když sis polil duši inkoustem a pokapal srdce olejem. Sledoval jsem tě, když jsi padal do bláta, copak si nepamatuješ, že jsem ti nabízel pomocnou ruku, když ses zvedal?“ Sklopím pohled a celé tělo mi zaplaví vlna studu. Tak, aby mě slyšel jen on, zašeptám: „Já si na Tebe vůbec nevzpomněl, Tati. Myslel jsem si, že to zvládnu sám, ale selhal jsem.“ „Ale vůbec ne, dítě. Právě naopak.“ Jeho hlas mě donutí podívat se mu do očí, ve kterých spatřím nekonečnou radost, lásku a pochopení. „Přišel jsi za mnou teď. Neselhal jsi, zvítězils. Pojď se mnou, půjdeme vyprat to tvoje, vším možným zašpiněné, srdce.“

poličský farník

„Jako prioritu vidím dnes rodiny“

Rozhovor s novým pražským arcibiskupem

Arcibiskupa JANA GRAUBNERA čeká koncem června stěhování z hanácké metropole do Prahy. Vedení pražské arcidiecéze se ujme 2. července. V rozhovoru pro Katolický týdeník odpovídá na otázky, s čím se do Prahy chystá.

Při svém rozhodování, zda přijmout papežovo pozvání na svatovojtěšský stolec, jste uvedl jako zásadní zkušenost svoje covidové onemocnění, kdy jste se ocitl na prahu života a smrti. Měl jste v životě předtím nějaké podobné chvíle, kdy jste se cítil vydaný do Božích rukou?

Vícekrát, ale nikdy ne tak silně. Ono to se mnou nikdy nebylo zdravotně tak vážné jako tentokrát. Nikdy předtím jsem taky nezažil, že by se za mě modlilo tak intenzivně tolik lidí. Jen když vzpomenu na ty, kteří se denně scházeli k modlitbě na Velehradě u Stojanova hrobu a ve spojení s nimi skrze videopřenos tisíce dalších. Zkušenost s důvěrou v Boha a vydaností Bohu přináší úžasný pokoj a zvláštní sílu. Nedává pocit siláka, to ne, ale jistotu, že Bůh se umí postarat o to, co mu patří, a že k tomu, co od nás žádá, dá nakonec i potřebnou sílu.

Mívám pocit, že se ode mne čeká daleko víc, než mohu stihnout nebo na co stačím. Není to však deprimující, vede to k intenzivnějšímu životu s Bohem. Člověk se často ptá, jestli Bůh opravdu ode mne chce to či ono, jestli si to nevymýšlím sám. Mnohokrát pak zakouším blízkost Boha, když prosím o Ducha Svatého či jeho světlo při rozhodování a jeho moudrost, když je třeba mluvit.

V Praze jste byl v posledních letech nejen kvůli svému angažmá v pozici předsedy ČBK docela často. Je nějaké místo, které rád navštěvujete?

Tady se musím zastydět. V Praze jsem byl vždycky jaksi pracovně, cíleně. Nikdy jsem tam nevyrazil na výlet. Služba mě ale zavedla na řadu zajímavých míst, třeba do nových kostelů, kde jsme při zasedání biskupské konference slavili mši svatou, nebo i na různé výstavy při vernisážích.

Svatý Hostýn, kde jste hledal i své povolání ke kněžství, ve vaší nové arcidiecézi nemají. Je zde ale nějaké poutní místo, kam vás to táhne, které je vám blízké?

Moc jich neznám, ale vícekrát jsem se dostal na Svatou Horu, která má krásnou duchovní atmosféru. Nebo do Staré Boleslavi, kam přitahuje nejen svatý Václav, ale i Paladium země české. Osobní pouto k posvátným či poutním místům roste tím, co tam člověk sám prožije. Proto často nestačí liturgické slavnosti, ale jsou potřebné i tiché chvíle samoty s Pánem.

S čím se budete v Olomouci loučit opravdu nerad? Říkal jste, že je vaším domovem. Co vám bude chybět?

Olomouc je krásné město s barokní atmosférou i nádhernými parky hned kolem centra, ale i atmosférou mládí, protože kromě prázdnin tvoří studenti pětinu obyvatel. Město přitom není velké, takže se mnozí mohou znát. Asi mi bude chybět tiché večerní zákoutí u katedrály, kam

jsem se chodíval modlit, nebo v létě i číst, ale věřím, že se takové najde i v Praze. Nemyslím si, že bych tesknil, protože celý život se učím žít naplno přítomnost a v té obyčejně nezbývá prostor pro minulost.

Podílel jste se na vzniku řady pastoračních i charitních aktivit. Co z toho vám je nejbližší? Co byste rád rozvíjel v nové diecézi?

Když jsem před léty objížděl diecézi a setkával se s pastoračními radami farností na téma „Jak si biskup představuje farnost“, používal jsem barevnou prezentaci s použitím duhových barev, z nich každá měla přiřazenu jednu oblast: liturgii a duchovní život, apoštolát, harmonii rodiny, ekonomiku, vzdělání, zdraví… Člověk vidí dobře jen v bílém světle, které můžeme skleněným hranolem rozložit na duhové barvy, ale ty taky můžeme zpětně spojit ve světlo bílé. Pokud by však některá barva chyběla, bílá už nebude bílá. Dobře zvoleným světlem můžeme nechat zazářit kráse, ale taky z krásky udělat čarodějnici.

Anebo všichni víme, co znamená, když se o někom říká, že vidí černě nebo rudě, že má růžové brýle nebo že je na tom bledě. Správnému společenství nesmí chybět žádný aspekt života a ty musejí být v harmonii. Tomu se musíme učit. Každá farnost či rodina může nádherně zazářit. Čím víc bude krásných společenství církve, tím krásnější bude církev. A na tom se mohou podílet všichni.

Mám-li být konkrétní, pak musím říct, že kdysi jsem viděl jako nejdůležitější mládež a službu potřebným, zatímco dnes vidím jako prioritu rodinu, protože ta je asi v největší krizi. A bez ní nebudou ani děti, ani mládež.

Nemáte někdy dojem, že se toho od (arci)biskupa čeká trošku moc?

Vlastně velmi často (*smích*). Biskup má být především duchovním člověkem, ale v praxi má být i učitelem, který srozumitelně učí, psychologem, který rozumí lidem, vychovatelem, který pomáhá křesťanům růst podle evangelia. Dále pak manažerem, který pracuje s lidmi, a hospodářem, který vede velký podnik a zodpovídá za to, že bude mít na výplaty. Bývá i nevoleným politikem, protože se od něj čeká sice nadstranický, ale sledovaný a všemi hodnocený přístup k veřejným věcem. Biskup má sice pro různé obory spolupra-

covníky, kterým svěřuje jednotlivé oblasti a dává jim důvěru, ale chyby se stejně přičtou biskupovi.

Velmi často mám dojem, že mě to vysoko přesahuje. Vím, že dělám chyby, protože při nejlepší vůli to bez chyb nejde, ale nemám pocit, že bych se topil. Když se prakticky snažím být s Bohem v reálné situaci, zdá se mi, že i to přesahující množství úkolů vede k hlubšímu duchovnímu životu, že dává tušit úžasnou Boží velikost. Pak ovšem nemůžu stát před Bohem jako rovný s rovným nebo se pokoušet Boha vlastnit, manipulovat nebo ho zneužívat ke svým plánům. Cítím, jak jsem maličký, ale nedeptá mě to – spíše naplňuje radostí, že můžu být účastným na něčem tak velikém.

Nepatří ale tohle všechno svým způsobem do života všech věřících?

Máte pravdu. Každý den zažíváme situace, které nás přesahují, v nichž není snadné žít ideál evangelia. Někteří dokonce tvrdí, že v dnešní době se evangelium naplno žít nedá, že je třeba jeho požadavky snížit. To ale není pravda. Právě když nemám třeba na to, abych druhému odpustil, je namístě pravdivě říct: Já na to nemám, ale ty, Bože, na to máš. Proto ti dávám k dispozici své srdce a ty ve mně tomuto člověku odpusť. Nemám na to, abych miloval tak jako ty, když ode mě žádáš, abych miloval i nepřítele či tohoto protivného člověka, který mi leze na nervy. Dávám ti své srdce a ty ve mně ho miluj. Dávám ti své ruce a ty skrze mě mu pomoz nebo svá ústa a ty ve mně mu řekni pěkné slovo. Já ho už nedokážu ani poslouchat, proto ti dávám k dispozici své uši a ty ve mně ho poslouchej. Sám nemám na to, abych odolal tomuto pokušení. Ty ve mně jednej. Zbožnost totiž není o nekonečném modlení, ale o životě s Bohem a z Boha.

Taková zbožnost vypadá hodně prakticky.

No ale vždyť Pán Ježíš taky nebyl nějaký teoretik a nezaložil žádnou filozofickou školu. On nás přišel vykoupit a své učedníky učil žít jako vykoupené lidi, kteří jsou sice slabí na vysoký ideál, ale vždycky mohou počítat s jeho pomocí. To prožívali naši zemědělští předkové, když byl jejich

každodenní život závislý na počasí a úrodě. Říká se, že od průmyslové revoluce většina lidí ztratila zkušenost závislosti na Bohu, a proto se od Boha vzdálili. Je na nás, abychom se naučili žít s Bohem v naší situaci.

Nemůžu se nezeptat: Už tušíte nebo víte, kdo bude váš generální vikář nebo generální vikáři?

Situaci neznám natolik, abych mohl dělat velká rozhodnutí hned. Zpočátku potvrdím v úřadě všechny současné pracovníky. Musím se s nimi setkat a taky poznat další. Pak uvidíme.

Cítíte se jako „překlenovací“ arcibiskup? A odkud kam byste tedy překlenoval, stavěl most? Mohl byste alespoň načrtnout obsah své „mise“ v Praze?

Tu nálepku asi vymyslel někdo při pohledu na můj věk, který ukazuje, že nebudu ve službě dlouho. Myslím však na papeže Františka, který nastoupil do úřadu, když mu bylo 76. Někteří gratulanti mi připomínají povolání Abraháma. Já si myslím, že v Praze se udělalo za mých předchůdců hodně, především v porevoluční obnově církevní struktury, v budování semináře a fakulty, církevních škol a Charit, ve spolupráci s řeholemi a jejich apoštolátem, včetně nových kostelů… Já nemohu a nechci dělat velkolepé plány, ale chci se soustředit na normální život církve zdola, na křesťanský život v rodinách a ve farnostech. A pak být pozorný k tomu, co ukáže Pán. Jestli se v této oblasti něco podaří, má šanci to nést plody dlouhodobě. Radost z Boha a zkušenost s mocí a silou Božího slova i společenství s Ježíšem uprostřed pak totiž připraví novou generaci Kristových svědků a nositelů křesťanského života.

Býváte považován za muže smíru, hledání konsenzu. Co bude potřeba sjednocovat, urovnávat, kde příkopy zasypávat?

Nechci ukazovat na žádné propasti či něčí odpůrce. Myslím, že všichni jsme silně ovlivněni současným vývojem, a čím více komunikačních možností máme, tím méně si naslouchámě a navzájem se vzdalujeme nebo se uzavíráme do sociálních a komunikačních bublin. V nadsázce můžeme říct, že dnes téměř každý píše, ale nikdo nečte; každý má svou pravdu, kterou chce prosadit. V online diskusích jsme stále stručnější a ostřejší. Vyhraňujeme se, rozdělujeme na naše a ty druhé, jsme stále izolovanější, a pak se rozpadají rodiny i přátelství. Děkuji Bohu za papeže Františka, který nás učí synodálnímu naslouchání a společnému hledání Boží vůle, kde má každý prostor, ale všichni jsou pozváni k pokornému ztrácení sebe, aby se vyjevil a vynikl Boží plán, nikoliv prosazení mocných či vlivných.

Pražský stolec je podobně jako (arci) biskupství v jiných hlavních městech hodně exponovaný a biskup pak hraje roli i ve společenském a politickém životě. Máte i v tom nějaké plány?

Společenský a politický život je v hlavním městě jistě daleko významnější než v městě krajském. Není možné ho přehlížet. Ale já bych rád viděl prioritu v duchovním a pastýřském poslání.

Většinou jsem od nově jmenovaných biskupů slýchával, jak se musí nejdřív poznat s klérem. Vy začínáte od farních společenství. Proč?

Nevidím v tom rozpor, protože ta farní společenství vedou kněží. Přes ně půjdu do farností. I pro mě bude prvním krokem seznámení s kněžími a dalšími spolupracovníky.

Jiří Macháně, www.katyd.cz

Rezervujte si v kalendáři

Farní den

neděle 19. 6. 2022
zahrada U Mlýna

10:00 mše svatá

společný oběd

program pro děti i dospělé

15:00 kouzelník

Více bude upřesněno v ohláškách.

Předávání vysvědčení z náboženství

pátek 24. 6. 2022
farní zahrada

16:30 mše svatá

přádávání vysvědčení
žákům prvního stupně

společná zábava a občerstvení

Žáci druhého stupně a radiče dětí jsou také zváni, jídla i práce kolem bude dost.

„Zapomínáme, že jsme stvořeni k Božímu obrazu a podobě,
jsme sociální bytosti, kreativní a podporující, s nesmírnou schopností milovat.
Mezi všemi druhy jsme bytostmi vskutku nejvíce spolupracujícími
*a **vzkvétáme ve společenství**, jak je dobře patrné ve zkušenosti svatých."*

Papež František

Farní pouť

sobota 24. 9., od rána až do večera

Podrobnosti naleznete v prázdninovém čísle Farního posla.

Pravidelnosti a nepravidelnosti

Schůzky dětí: 18. 6., sraz ve 14:00 na náměstí, konec v 16:30 u fary

Scholička: 17. 6. 16:30–17:30 na Jordáně, 24. 6. od 16:00 na faře, v 16:30 doprovod při mši sv.; společné muzicírování dětí ve věku 8–12 let s Katkou Grubhofferovou.

CZUKR aneb čeština pro dospěláky z Ukrajiny:
11. 6., 18. 6., 25. 6. od 19:00 do 20:00 v učebně na faře
Pomoc se zdoláváním jazykové bariéry pro lidi, kteří přicházejí do našeho města a jeho okolí z Ukrajiny. Společné povídání v malých skupinkách u kávy nebo čaje. Je možné chodit i nepravidelně. Není nutné se dopředu hlásit.

Farní kavárna:
5. 6. a 3. 7. po mši svaté v 7:30 a v 10:30

Sbírky v květnu:

	Polička	*Pomezí*
15. 5.: pro farnost	11.382 Kč	2.175 Kč
22. 5.: pro farnost	8.302 Kč	3.248 Kč
29. 5.: pro farnost	10.613 Kč	2.005 Kč

Mimořádné sbírky v květnu:

1. 5.: na Svatojosefskou jednotu	17.286 Kč	2.690 Kč
8. 5.: na kněžský seminář	15.617 Kč	2.661 Kč
22. 5.: na pronásledované křesťany (dveřní)	4.440 Kč	
Postní kasičky	23 041 Kč	

Mimořádné sbírky v červnu:
5. 6.: na pastorační aktivity v diecézi
26. 6: na Charitu

Všem dárcům ať Pán Bůh odplatí!

Úklid kostela sv. Jakuba:

9. 6. od 16:30 – 2. skupina

23. 6. od 16:30 – 1. skupina

Pro chytré hlavičky

A/ SYMBOLY DUCHA SVATÉHO

Najdi na obrázku 4 symboly Ducha svatého a vybarvi je.

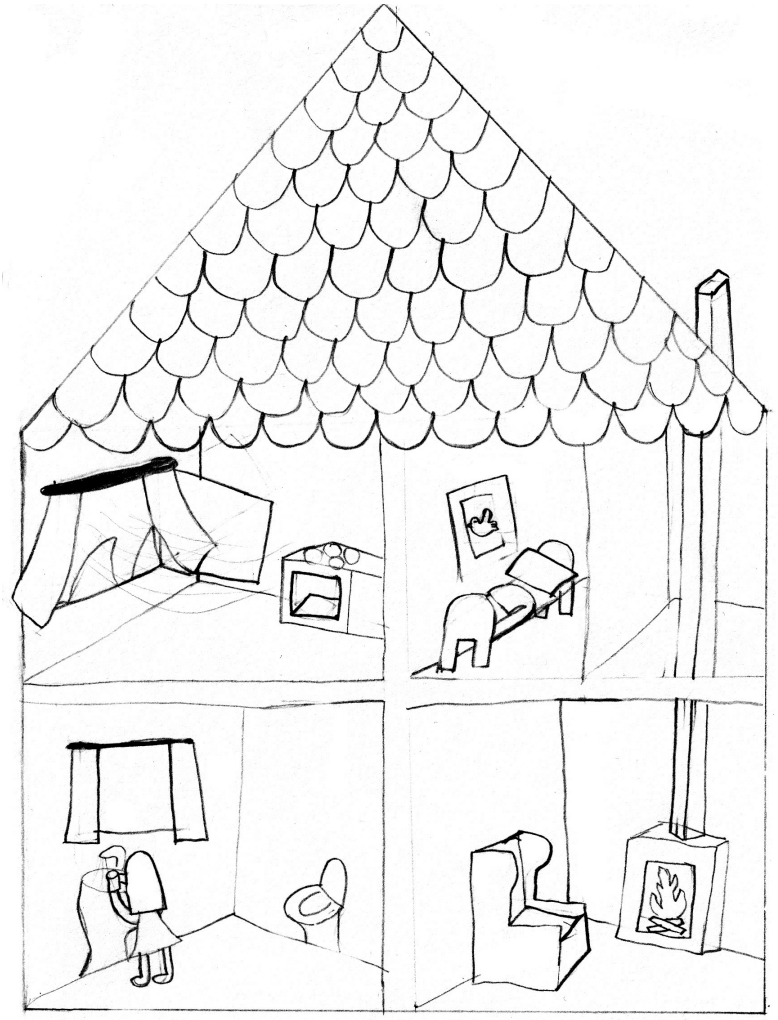

B/ DARY DUCHA SVATÉHO

Duch svatý s sebou přináší vzácné dary. Dokážeš vyluštit jaké?

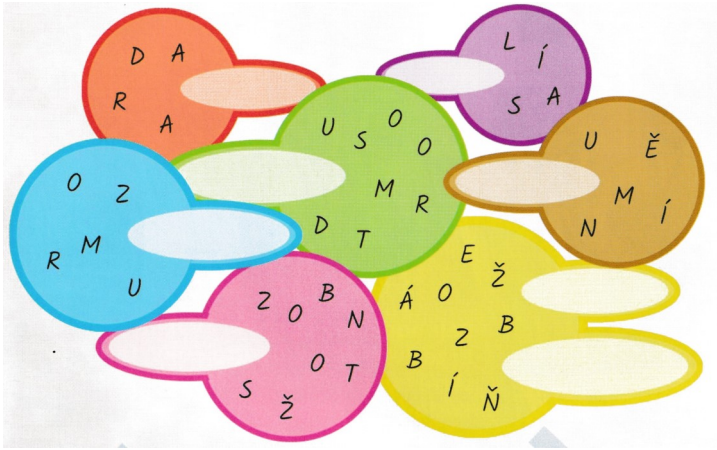

C/ PLODY DUCHA SVATÉHO

Apoštol Pavel v listu Galaťanům (Gal 5,22–23) vyjmenovává devět nenápadných, prostých způsobů jednání, které odkazují k veliké síle, která v člověku působí. Zkus těchto devět plodů Ducha svatého najít v osmisměrce.

T	D	V	G	W	T	I	D	Q	R	J	O
S	O	Ě	N	W	S	B	N	F	O	E	Q
O	B	R	Z	H	O	X	N	K	R	L	F
V	R	N	B	O	V	M	O	V	J	G	E
A	O	O	T	Q	I	P	M	B	O	N	P
V	T	S	T	V	L	Í	D	N	O	S	T
Í	A	T	S	K	N	V	K	X	H	Y	T
V	J	Z	O	P	E	Q	Q	P	R	A	S
O	N	G	H	S	Ž	H	N	G	K	G	O
H	W	E	C	Q	R	A	C	S	H	A	D
S	Z	Q	I	Q	D	V	Á	R	K	A	A
J	J	Y	T	K	Z	L	A	W	A	I	R

láska, radost, pokoj, shovívavost, vlídnost, dobrota, věrnost, tichost, zdrženlivost

Přihlášky na náboženství

Přihlaste prosím do **30. června 2022** své školou povinné děti na výuku náboženství ve školním roce 2022/23. Odkaz na elektronickou přihlášku naleznete na www.farnostpolicka.cz/vyuka-nabozenstvi/.
Je nutné přihlásit také děti, které už na náboženství chodily.

Rozpis bohoslužeb

5. červen – 3. červenec 2022

neděle 5. 6.	Slavnost Seslání Ducha Svatého
	07:30 | Sv. Jakub | Kancionál | *Za MUDr. Václav Paclíka a za všechny živé i zemřelé členy rodiny.*
	09:00 | Sv. Jiří | Kancionál | *za rodinu Groulíkovu*
	10:30 | Sv. Jakub | Hosana 1 | *za zemřelé Josefa a Helenu Janstovy*
úterý 7. 6.	10. týden v mezidobí
	07:00 | kaple na faře | Kancionál
středa 8. 6.	10. týden v mezidobí
	18:00 | Sv. Michael | Kancionál | *za Bohumila Procházku a jeho rodinu*
čtvrtek 9. 6.	10. týden v mezidobí
	15:30 | kaple na LDN | Kancionál
pátek 10. 6.	10. týden v mezidobí
	15:30 | DPS "Penzion" Polička | Kancionál | *za Boží ochranu, pomoc, obrácení a víru pro všechny členy rodiny*
	18:00 | Sv. Jakub | Koinonie | *na poděkování za 55 let manželství s prosbou za dar víry a zdraví pro celou rodinu*
sobota 11. 6.	sv. Barnabáš
	18:00 | Sv. Jakub | Kancionál | *za rodiče Mlynářovy a prarodiče z obojí strany*
neděle 12. 6.	Slavnost Nejsvětější Trojice
	07:30 | Sv. Jakub | Kancionál | *za živé a zemřelé farníky*
	09:00 | Sv. Jiří | Kancionál | *za Růženu Petržálkovou, rodinu Petržálkovu a Horákovu*
	10:30 | Sv. Jakub | Kancionál | *za živé z rodiny Knytlovy a Zřídkaveselých*
	15:00 | Nejsvětější Trojice v Modřeci | Kancionál
úterý 14. 6.	11. týden v mezidobí
	07:00 | kaple na faře | Kancionál
středa 15. 6.	11. týden v mezidobí
	18:00 | Sv. Michael | Kancionál | *za ty, kdo přišli o život na Šibeničním vrchu*
čtvrtek 16. 6.	11. týden v mezidobí
	12:00 | kaple na faře | tichá
	15:30 | kaple na LDN | Kancionál
pátek 17. 6.	11. týden v mezidobí
	18:00 | Sv. Jakub | Kancionál | *za rodiny Stodolovy, Valešovy a Zárubovy*
sobota 18. 6.	11. týden v mezidobí
	18:00 | Sv. Jakub | Kancionál | *za zemřelé z rodiny Findejsovy a Červených a za živé členy rodiny*
neděle 19. 6.	Těla a krve Páně
	08:00 | Sv. Jiří | Kancionál | *za živé a zemřelé členy farnosti*
	10:00 | zahrada U Mlýna | Koinonie | *za živé i zemřelé z rodiny Šafářových*
úterý 21. 6.	sv. Alois Gonzaga
	07:00 | kaple na faře | Kancionál | *za zdraví, víru a Boží požehnání*
středa 22. 6.	12. týden v mezidobí
	18:00 | Sv. Michael | Kancionál | *za Hedviku Topkovou a živé i zemřelé členy rodiny*
čtvrtek 23. 6.	12. týden v mezidobí
	12:00 | kaple na faře | tichá
	15:30 | kaple na LDN | Kancionál
pátek 24. 6.	Slavnost Nejsvětějšího srdce Ježíšova
	16:30 | farní zahrada | Koinonie | *na poděkování za uplynulý školní rok s prosbou o Boží požehnání a ochranu o prázdninách*
	18:00 | Sv. Jakub | Kancionál | *za zemřelou Květu Šikulovou, manžela a živé členy rodiny*
sobota 25. 6.	Slavnost Narození sv. Jana Křtitele
	18:00 | Sv. Jakub | Kancionál | *na poděkování za dar manželství, prosba o víru, naději a lásku v rodině*
neděle 26. 6.	13. neděle v mezidobí
	07:30 | Sv. Jakub | Kancionál | *na poděkování za 30 let společného života, za 60 let života a za dar zdraví*
	09:00 | Sv. Jiří | Kancionál |
	10:30 | Sv. Jakub | Kancionál | *za živé a zemřelé členy farnosti*
úterý 28. 6.	sv. Irenej
	07:00 | kaple na faře | Kancionál | *za Miladu Jindrovou, její rodiče a další členy rodiny*
středa 29. 6.	Slavnost sv. Petra a Pavla
	18:00 | Sv. Jakub | Kancionál | *za dar života*
čtvrtek 30. 6.	13. týden v mezidobí
	15:30 | kaple na LDN | Kancionál
pátek 1. 7.	13. týden v mezidobí
	18:00 | Sv. Jakub | Kancionál | *za Marii a Adolfa Marečkovy a jejich vnučku Silvinku*
sobota 2. 7.	13. týden v mezidobí
	18:00 | Sv. Jakub | Kancionál | *za živé a zemřelé členy farnosti*